

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

เหมือนเกิดชาติใหม่

สรุปทองคำและดอลลาร์เมื่อวันที่ ๙ วานนี้ ทองคำได้ ๑๖ บาท ๙๕ สตางค์
ดอลลาร์ได้ ๒๐๖ ดอลลาร์ ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวงคราวนี้ ๔,๐๐๐ กิโลนั้น ได้
มอบและฝากคลังหลวงไว้แล้วเวลานี้สองรายการเป็นจำนวนทองคำ ๒,๐๖๒ กิโลครึ่ง
ทองคำที่ได้หลังจากการฝากและมอบแล้วนั้นแต่ยังไม่ได้หลอมเวลานี้ ๒๐๙ กิโล ๒๐
บาท ๔๓ สตางค์ รวมทองคำทั้งหมดได้ ๒,๒๗๑ กิโลครึ่ง ยังขาดทองคำอยู่อีก
๑,๗๒๘ กิโลครึ่งจะครบจำนวน ๔,๐๐๐ กิโล

ท่านเจ้าคณะจะพาลูกชายมากراب บวชแล้วจะพามากرابหลวงปู่

บวชชั่วคราวหรือ

บวชชั่วคราวครับ ปีนี้เรียนอยู่ปี ๓ พอดีปิดภาคเรียน คุณแม่มาตายก็เลยจะ
บวช

เคยมาหรือยังมาวัดนี้

ยังไม่เคยครับผม โดยเฉพาะลูกชายได้ทราบธรรมะจากหลวงปู่

หลวงปู่ไหน

ลูกชายของท่านดอกเตอร์อยากบวช แล้วได้มากرابและได้มาปฏิบัติธรรม
แม้เรียนยังไม่จบก็อยากบวชครับ

บวชตอนช่องว่างนะ มีเวลาบวชชั่วคราวหรือจะบวชชั่วคราวระยะใช้ใหม่ละ

ครับผม

ก็เอาตอนช่องว่างละดี หาได้ ทางดีก็หาได้ มีช่องว่างก็หาได้ ทางชั่วก็หาได้ทำได้
มีช่องว่างเช่นเดียวกันในบุคคลคนเดียวกัน คนผู้ทำดีก็หาช่องว่างทำจนได้ ผู้ทำชั่วก็หา
ช่องว่างทำจนได้ เพราะฉะนั้นคนดีกับคนชั่ว สุขกับทุกข์จึงไม่แยกจากกันได้ในโลก
มนุษย์และสัตว์ทั่ว ๆ ไป เพราะมีความดีความชั่วอยู่ในหัวใจคน ที่จะผลักดันให้ทำตาม
โอกาสอำนวยตลอดเวลา ว่างเวลาไหนทำได้ทั้งนั้นทั้งดีทั้งชั่ว

นี่ที่พูดนี้มันมีเทปอยู่ข้างบน เดี่ยวนี้เลยกลายเป็นเรื่องว่าเป็นกระบอกเสียงทั่ว
ประเทศไทยแล้วนะ พอพูดนี้ปั๊บออกสถานีอุดรฯ สถานีวิทยุอุดรฯ นี้มีถึง ๘ สถานี
ออกทุกสถานีเลย เป็นความสมัครใจของสถานีนั้น ๆ เอง แล้วจากนั้นก็สถานีใน
กรุงเทพสถานีใหญ่ออกตลอด อย่างพูดอย่างนี้ออก เลยกลายเป็นเรื่องว่าเป็น
กระบอกเสียงของประเทศ เสียงอรรถเสียงธรรม เรื่อยมานะ

แต่ก่อนก็มีเฉพาะที่อุตรฯ สถานีวิทย์แห่งเดียวนี้มานานแล้วละ โอ๊ย ๑๐ กว่าปีแล้ว เขาเอาออกจากนี้ไปออกทางวิทย์เป็นประจำทุกวัน ๆ ครั้นต่อมาเกี่ยวกับการช่วยชาติบ้านเมืองนี้เลยทั้ง ๘ สถานีอุตรฯ ออกหมดเลย เป็นแต่เพียงไม่ซ้ำเวลากันเท่านั้น ออกหมด จากนั้นก็ออกทางกรุงเทพ สถานีใหญ่ ๆ ออก

เดี๋ยวนี้กำลังออกอินเทอร์เน็ตอีกนะ อินเทอร์เน็ตออกเวลานี้ทั่วโลก พวกหม่อมก็ยังมีมานะ เขาติดตามเรื่องนี้ละมา เดี่ยวนี้ดูยังไม่กลับ แล้วพวกคนไทยเราที่ไปอยู่เมืองนอกก็ติดตามอินเทอร์เน็ตจากโน้นเข้ามา แล้วก็อินเทอร์เน็ตตอบรับกันมาทางนี้เหมือนกัน มาในวัดเรา ตอบรับทางอินเทอร์เน็ตมาเหมือนกัน ก็น่าเห็นใจน่าสงสารเหมือนกัน ชาวไทยเราไปอยู่ที่ไหนก็คือชาวไทย ถูศาสนาพุทธฝังลึกในนิสัย ที่นี้เวลาไปอยู่เมืองนอกศาสนาไม่ค่อยมีที่นับถือ แล้วก็เหมือนว่าไปอยู่ในป่าในดง ไม่ใช่ดงมนุษย์ดงพุทธศาสนาเลย ที่นี้เวลานาน ๆ เมื่อได้ยินเข้าแล้วก็รู้สึกตื่นเนื้อตื่นตัว บางคนถึงกับบอกว่าเหมือนเกิดชาติใหม่ อยู่เมืองนอกเมื่อได้รับเสียงอรรถเสียงธรรมมาแล้ว เหมือนว่าเกิดชาติใหม่ ก็อย่างนั้นแล้ว

อรรถธรรมไม่ค่อยได้ยินง่าย ๆ นะ อรรถธรรมของพระพุทธเจ้า ธรรมแท้ไม่ใช่ธรรมกิเลสควบคุม ไม่ใช่ธรรมกิเลสแฝง ธรรมแท้ฟังได้ยาก หาฟังได้ยากนะ แต่ธรรมที่กิเลสควบคุม ธรรมที่กิเลสแฝงนี้มีอยู่ทั่วไป มีอยู่ทุกเพศทุกวัย ทั้งฆราวาสและพระมีอยู่ทั่วไปทุกหัวใจ ธรรมที่กิเลสควบคุม กิเลสแทรกแซง แต่ธรรมที่เป็นธรรมแท้ที่จะเป็นน้ำดับไฟให้แก่โลกนี้มีน้อยมาก หาฟังได้ยากมาก เช่น พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่าน นี้คือธรรมแท้ ออกจากหัวใจแต่ละบทธละบาทเป็นธรรมแท้ ๆ ตลอดไปเลย

หัวใจของเรามีกิเลส พอเราเปิดประตูธรรมจะออกนะ กิเลสมันออกไปตักข้างหน้าแล้ว พอปั๊บออกมาเห็นว่า วันนี้จะไปวัด พอตีไปเจอสุรา ฟาดสุราเข้าไปเมามาย กินจนช้ำทะเล็กออกไป เห็นไหมกิเลสมันลากไป เปิดประตูว่าจะไปวัด พอไปเห็นเขากินสุราเข้าเท่านั้น ฟัดสุรากับเขาช้ำทะเล็กไม่รู้ตัว นี่เรียกว่ากิเลสบังคับ กิเลสลากถูไป ถ้าให้ธรรมบังคับแล้วไปตรงแนวเลย

ดังที่เคยพูดให้ฟังเสมอนั้นแหละ ตัวหนึ่งมันนักพนันตัวยง วันนั้นเมียดิตธุระทั้ง ๆ ที่ไม่ไว้ใจผิวแต่ก็ดิตธุระจำเป็น ก็เอาเงินให้ผิวไป ให้ไปจ่ายของตลาด วันนี้จำเป็นไม่ได้ไป แล้วไปก็ให้ไปเถลไถลนะ เมียก็ชู้ เมียชู้เขาก็หมอบ หมอบคือเขาไม่ตอบโต้อะไร เขาหมอบไม่พูด พอออกไปก็ไปเจอเขาเล่นการพนัน ก็พีดการพนันกับเขาเสียเงินที่เมียให้ไปซื้อของตลาดหมด เลยเข้าบ้านไม่ได้ ป่านนี้มันเข้าบ้านได้แล้วยังไปเที่ยวตามหาตุษิณะ ไอนั้นนะ เห็นไหมกิเลสมันลากไป มันเร็วนะกิเลส ไม่ได้ช้านะ ปั๊บ ๆ

อย่างพวกเราก็เหมือนกัน พวกในครัวพวกในวัดนี่นะ ไปนี้ไล่เข้าทางจงกรม ธรรมจับใส่เข้าทางจงกรม กิเลสลากแขนหนึ่ง ธรรมลากแขนหนึ่ง กิเลสมันฟาดเอาไป ขาหนึ่งอีกแล้ว ขาหนึ่งกำลังจะก้าวมันเอาอีกสองขาแล้ว พอก้าวเข้าทางจงกรมนี้ แฉลบ ปืบเข้าหมอนเข้าเสื่อหยาเจียบเลย เห็นไหม มันเป็นอย่างนั้นนะ กิเลสมันเร็วที่สุด

ใครก็ตาม เราจึงได้พูดอย่างออกหน้าออกตา ถอดจากหัวใจมาพูดเลย ไม่มีคำว่าสะทกสะท้านในสามแดนโลกธาตุนี้ เรบอกเราไม่มีอะไรทำเม็ดหินเม็ดทรายที่จะไป กล้าหรือจะไปกลัว ความกล้าเราก็ไม่มี ความกลัวเราก็ไม่มี เป็นธรรมล้วน ๆ การได้ก็ดี การเสียก็ดีสำหรับเรา ไม่มีคำว่าแพ้ว่าชนะ ไม่มี เป็นธรรมล้วน ๆ เพราะฉะนั้นจึงพูดได้ โดยอรรถโดยธรรมทุกแง่ทุกมุมตามความจริงของธรรม แต่ความจริงของธรรมกิเลสจะต้องต้านทานตลอด เพราะความจริงของธรรมต้องตรงไปตรงมา กิเลสมันอ้อมอ้อม ๆ ประดับประดาตกแต่งให้สดให้สวยงาม ปากก็ทาทุกสิ่งทุกอย่าง พูดออกมาให้หวาน ปาก ๆ กิเลสจะได้เคลิ้ม ถ้าธรรมแล้วฟาดกิเลสแหลกไปเลย ๆ ภาษาธรรมกิเลสจึงไม่ชอบเพราะเคยเป็นข้าศึกกันมา

การพูดทั้งนี้เราพูดตามหลักความจริงล้วน ๆ เราไม่เคยสะทกสะท้าน ไม่ว่าแดนใดในสามโลกธาตุ ตั้งแต่ทำมหาพรหมลงมา นี้ ว่าอย่างนั้นเลยนะ หัวใจมันจำอยู่ นี้ ตลอดเวลามาเป็นเวลา ๕๑ ปีนี้แล้วจะให้พูดว่ายังไง เขาหาของอะไร เขาได้สิ่งใดมา เขามาพูดได้ อวดกันได้สบาย ๆ ทุกอย่าง ไม่ว่าของปลอมของจริงเขาพูดได้ ยิ่งกิเลสเป็นของปลอมนี้เกลื่อนกลาดทั่วประเทศไทย มีใครสะทกสะท้านสะดุดใจบ้างไหมว่ากิเลสคือตัวภัย แต่ธรรมะแยบออกมานิดเดียวเท่านั้นกระเทือนไปหมด อย่างที่พูดธรรมะอย่างนี้แหละ กระเทือนนะ ตื่นกันไปหมดละ

กิเลสมันตื่น มันกลัวจะถูกฟาดหัวละซีมันก็ตื่น แต่ธรรมะไม่ตื่น พูดอย่างตรงไปตรงมาเลย ไม่มีคำว่าสะทกสะท้าน ถ้าสะทกสะท้านอยู่ไม่เรียกว่าธรรม ถ้ามีกล้ามีกลัวไม่เรียกว่าธรรม ธรรมต้องเป็นธรรมล้วน ๆ เหนือตลอดเวลา จึงเรียกว่าโลกุตรธรรม แปลว่าธรรมที่สูงกว่าแดนโลกธาตุ สูงตลอดไปในธรรมทุกชั้น สูงกว่าโลกเป็นลำดับลำดับไปอย่างนั้น

ธรรมประเภทเหล่านี้ใครจะเอามาแสดงได้ ถ้าไม่ขึ้นเวทีต่อกรกัน พัดกับกิเลส ม้วนเสื่อลงไปหมดแล้ว มีแต่ธรรมจำขึ้นมานี้ออกได้หมดเลย นั่นธรรมประเภทนี้ใครจะออกได้นอกจากพระพุทธเจ้า พระอรหันต์เท่านั้น นอกนั้นออกไม่ได้ธรรมประเภทนี้ นี้ละธรรมที่ออกแนวหน้า ฆ่ากิเลสฉิบหายคือธรรมประเภทนั้น กิเลสฟาดธรรมแหลกฉิบหายคือพวกเรานี้ละ พวกเรานี้มีแต่กิเลสฟาดแหลกฉิบหาย ไล่เข้าทางจงกรมมันฟาดขึ้นเสื่อขึ้นหมอน มันไม่ได้ไปทางจงกรม เป็นอย่างนั้นนะ

เพราะฉะนั้นถึงว่าเรื่องพระพุทธรูปศาสนานี้ยากมากนะคนที่จะนับถือ เพราะกิเลส มันล้นมตลอดเวลา ไม่ให้มีช่องมีทางออกไปหาทางอรรถทางธรรม เพื่อบรรเทาทุกข์ทั้งหลายและเพื่อหลุดพ้นจากทุกข์ได้เลย มันปิดมันบังตลอดเวลา มันรักมันสงวนมากที่สุดคือกิเลสรักหัวใจของสัตว์โลก เพราะมันเป็นเจ้าอำนาจครอบครองไว้ ก็ท่านเจ้าคุณก็เรียนมาด้วยกัน เห็นไหมที่ว่าพระโคธิกะนั้นนะ ตายแล้วพญามารมาแสดงฤทธิ์เดช มีดีพ้ามัวดิน หากจิตวิญญาณของพระโคธิกะดวงเดียวเท่านั้น จนพระพุทธรูปเจ้าขนานบเอาเสียบ้าง

เธอจะมหาอะไร มาหาจิตวิญญาณของพระโคธิกะลูกเรตถาคตซึ่งนิพพานไปแล้ว ถ้าเป็นภาษาให้มันตรงไปตรงมาตามอรรถธรรม แล้วหลวงตาบัวก็ยึดอรรถธรรมนั้นออกมาว่า ให้มาทั้งโคตรพญามารก็มา มาค้นหาจิตวิญญาณของพระโคธิกะ มันไม่พบทั้งโคตร มันจะตายไปด้วยกันนั่นแหละ เข้าใจไหมละ นี่ละพญามาร เพียงจิตดวงเดียวเท่านั้น

คิดดู จิตของสัตว์ที่เต็มอยู่ในโลกธาตุนี้มากขนาดไหน มันไม่น่าที่จะมาเสียชีวิตจิตดวงเดียวเท่านั้น แล้วหึงหวงห่วงใยเหลือเกิน ยึดอำนาจจนกระทั่งแสดงฤทธิ์เดชมีดีพ้ามัวดิน จนมองหาอะไรไม่เห็น ก็มีพระพุทธรูปเจ้าเท่านั้นทรงเล็งญาณดู คือพญามารกำลังคืบเขี่ยขุดค้นหาจิตวิญญาณของพระโคธิกะที่ตายแล้ว เรียกว่านิพพานไปแล้วด้วยจิตความเป็นพระอรหันต์ จิตดวงเดียวเท่านั้นพญามารยังมากวาดมาต้อนหาเสียจนแหลกไปหมด มันเสียชีวิตขนาดนั้น

เพราะฉะนั้นเราจะออกไปวัดไปวา ฟังธรรมจำศีล อบรมจิตใจให้มีความสงบเพื่อหาทางออกจากบ่วงแห่งมารหรืออำนาจแห่งมารนี้ มันจึงควบคุมไว้ตลอด ควบคุมด้วยความขี้เกียจขี้คร้าน ความท้อแท้อ่อนแอ ควบคุมด้วยอำนาจวาสนาน้อย ควบคุมว่าเวลานี้เรายังหนุ่มยังน้อย เรายังหนุ่มยังสาวอยู่ เรายังเร็งบันเทิงก่อน ให้กิเลสลากไป ๆ เราจะกลับมาวัดเมื่อไรก็ได้ บทเวลาจะกลับมาวัดมันกลับมาหาานิมนต์พระไป กุสลา ธมฺมา ไปอย่างนั้นซิ เข้าใจไหม มันไม่ได้เรื่องอะไร

เอาละพูดเพียงเท่านั้นเสียก่อน ไปแล้วมันไปใหญ่ นะ เอมื่ออะไรก็พูดกันที่นี้ เวลาธรรมะออกก็ออกบ้าง ที่นี้เอาเรื่องของโลกของสงสารจะออกก็ออกมา ทางนี้จะคอยฟัง ทางนี้มีหูเหมือนกันคอยฟัง เป็นยังงิฟังเทศน์วันนี้ (เป็นบุญครับผม) ก็พูดสนุกกัน มีแต่ลูกศิษย์ ลูกศิษย์เราเป็นเจ้าคณะจังหวัด แต่ก็ยังมาเป็นลูกศิษย์หลวงตาบัว นี่มาหาหลวงตาบัว ลูกศิษย์กับอาจารย์มาหากัน เพราะฉะนั้นในฐานะลูกศิษย์กับอาจารย์มาหากันก็เปรี้ยวปร้าง ๆ ละซี ใช้ไหม ถ้าคนอื่นไม่ทำเดี่ยวเขาเอาไม้ไล่ตีหาทางออกไม่ได้นะ

แต่มีแต่ลูกศิษย์ของเรา ใครจะตีใคร เข้าใจไหม ถ้าลูกศิษย์จะมาตีอาจารย์ อาจารย์ ฟาดเสียก่อนแล้ว เป็นอย่างนั้นละ

หลวงตานี้พูดถึงเหนื่อย เหนื่อยมากนะ เหนื่อยมากจริง ๆ เราทนเอา ทนเอา อย่างนี้ละ คือทนด้วยความเมตตาแล้ว ๆ เลย เราไม่มีอะไรทำเม็ดหินเม็ดทรายที่จะ เกี่ยวข้องกับโลก มีสัดมีส่วนกับโลก เราไม่มีเลย มีแต่ความเมตตาแล้ว ๆ หนักเราก็เอา เบาเราก็สู้อุตลอดเวลา เพราะเห็นแก่หัวใจของสัตว์โลกนั่นเองซึ่งเป็นชาวพุทธเสียด้วยนะ มันจะลืมนื้อลืมนิ้วลืมนิ้วลืมนิ้วลืมนิ้ว ให้กิเลสขี้ขี้ยาแหลกละเอียดนั้นแหละ จึงจุดเอา บ้าง ลากเอาไว้บ้างพอให้ได้ข้อคิด นำไปบ้านไปเรือนก็นำไปคิดซิ คิดเพื่อหาทางออก โดยอรรถโดยธรรมคิดได้คนเรา กิเลสมันพาคิด คิดได้วันยังค่ำ คิดจนเป็นบ้า นั่นกิเลส พาคิดนะ ธรรมคิดให้กิเลสมันเป็นบ้ำลัทธิที่มีไหม มีแต่กิเลสพาคคนให้เป็นบ้ำ คิดมาก ๆ คนเป็นบ้ำ กิเลสไม่เป็น นี่ฟาดให้กิเลสมันเป็นบ้ำ คนโดดขึ้นพันไปเลย ให้มันมีสักที บ้างซิ

พระพุทธเจ้าท่านคิด พระสาวกท่านคิด คิดจนกิเลสเป็นบ้ำตายฉิบหายไปแล้ว พวกเรานี่คิดจนเป็นบ้ำ ตายแล้ว กุสลา ธมฺมา ทั่วประเทศ แต่เวลายังมีชีวิตอยู่ไม่สนใจ กับบุญกับกุศล เวลาตายแล้วไปหาภวนพระ นิมนต์ไปมาตีกา กุสลา อย่างนั้นซิ ถ้าเป็น หลวงตาบ้วไม่เป็นอย่างนั้นนะ จะถามว่า นิมนต์ไป กุสลา ธมฺมา มีกล้วยเตรียมไว้แล้ว ยัง เราจะว่าอย่างนี้นะ เราจะไป กุสลา หากกล้วย เข้าใจไหมละ อันอื่นเราไม่ยุ่ง

พวกนี้ตายไม่มี กุสลา มาตั้งแต่มันเกิดนั่นละ มันสนใจหากุสลาที่ไหน ตาย แล้วจะนิมนต์พระไปกุสลาหาประโยชน์อะไร สิ่งที่จะพอเป็นประโยชน์แก่พระบ้างก็มีแต่ กล้วยเท่านั้น เราถึงถามว่ากล้วยมีไหมละ ถ้าจะนิมนต์หลวงตาบ้วไปกุสลานะ เข้าใจ ไหมพวกนี้ เตรียมกล้วยไว้แล้ว ถ้าบุญกุศลไม่เป็นท่าแล้วให้เตรียมกล้วยไว้ หลวงตาบ้วมี หวังกล้วยเราถึงจะไป ถ้าหวังพวกนี้ กุสลา ธมฺมา เพื่อเป็นบุญเป็นกุศล มีแต่ความขี้ เกียจเต็มตัวไม่เล่นด้วย เข้าใจไหม เอาละพอ โอ้ย ขึ้นเรื่อยเทศน์ มาเยี่ยมเฉย ๆ ไม่ใช่ เหวอ ดีแล้วมาเยี่ยมกันเป็นสิริมงคล เอา กลับก็กลับได้

เดี๋ยวนี้สบายแล้วหนองคายมานี้ โอ้ย ไม่ถึงชั่วโมง บึงเดียวจากวัดไปถึง หนองคาย ไม่ถึงชั่วโมงนะเดี๋ยวนี้ แต่ก่อนชั่วโมงกว่า เดี่ยวนี้ไม่ถึงชั่วโมง วันนี้ก็เป็นอัน ว่าเทศน์แล้วนะ ผ่านเสียทีวันนี้เทศน์แล้ว เรียกว่าผ่านไปเสียทีวันนี้ นี่ก็ได้มาอีกแล้ว โธ่ นี่ไม่ใช่ของเล่นนะ โธ่ ๆ เดี่ยวให้รางวัลเสียก่อน (มีคนเขาฝากถวายช็อกโกแลตคะ หลวงตา) เออ เอาไว้นั้นละ พวกปอบช็อกโกแลตมันเต็มวัด เรานี้หัวหน้าปอบ ปอบ ช็อกโกแลตมันเต็มวัด เราคือหัวหน้าปอบช็อกโกแลต

ก็รู้สึกว่าจะเข้มข้นอยู่บ้างเหมือนกันนะวันนี้ แรงด้วย มีแรง ปูบ ๆ ๆ เพราะฉะนั้นมันถึงเหนื่อยเร็ว น้ำมันเดือนนะนี่ ที่อยู่นี้ พุดไป ๆ ถ้าหากว่าลมออกมาก เสียงออกมาก ลมออกมาก มันสะท้อน ๆ แล้วมันจะเข้าไปกระเทือน โรคหัวใจมันไม่ได้หายนะ ถ้าเวลาเราพุดแรง ๆ อย่างนี้ลมมันจะออกแล้วมันสะท้อน ๆ สักเดี๋ยวจะยุบยับ ๆ ขึ้นมาพอทางนั้นเดือนทางนี้หยุดเลย แต่ก่อนไม่มี เทศน์นี้ไปเลย ลงทะเลหลวงก็ยังเหยียบคันเร่งตลอดเลย เดี๋ยวนี้ โอ้ย เหยียบคันเร่งตั้งแต่ยังไม่ติดเครื่อง เดี๋ยวนี้เหยียบคันเร่งตั้งแต่ยังไม่ติดเครื่องนะ ถึงขนาดนั้นมันก็ยังไม่ไปแหละ

เมื่อวานก็ไปวัดดงศรีชมภู ไปก็เอาอาหารไปส่งเฉย ๆ เอาอาหารไปเต็มรถเลยไปเอื่อย ๆ ไประยะไกล ๆ ถ้าไกลก็ไม่ได้เต็มนัก ไม่ให้หนักมากนัก พอจนจะถึงก็หาว่าวันเอาสิ่งของในตลาด ของเต็มรถแล้วก็ออก จากนั้นไปถึงนั้นไม่ไกลระยะทาง เอ้า ค่อยคืบคลานไป ของเต็มรถแล้วพอใจ อย่างนั้นละไป เมื่อวานนี้ก็เหมือนกัน ไปออกจากนี้ก็กว้านเอาตามสายทาง ตั้งแต่ออกจากอุดรฯ ไป พวกไก่หันไก่อะไรที่เขาวางตามระยะทางก็มี พวกนี้เขาไปก่อนอีกด้วยนะ เขาไปซื้อของไว้ก่อนเลย เอาของพวกไก่หันไก่อะไรเขาเตรียมพร้อม ๆ ใส่ถุงรอไว้ข้างหน้า พอเราไปถึงปั๊บบจอตที่พวกบริเวณไก่หัน เขาก็ยกขึ้นมาใส่รถ บิ่งเลย

ไปถึงปากคาคก็เข้าตีตลาดปากคาคอีก ตลาดปากคาคแตกหมดแล้ว โดดเข้าวัดศรีชมภู เมื่อวาน รถถึงแน่นเอี้ยดเลย นี่อำนาจความเมตตาไปที่ไหนเป็นอย่างนั้นหมด ไม่มีนะพูดจริง ๆ คำว่าเสียดายนี้อันไม่มีเลยในหัวใจ มีแต่ความเมตตาท่วมท้นไปหมดท่วมท้นไปหมด หมดแล้วยังจะให้อีก นั่นละอำนาจความเมตตา เป็นอย่างนั้น ถ้าความตระหนี่ไม่ได้นะ ได้เท่าไรกวาดเข้ามา ๆ ได้เท่าไรไม่พอ กวาดเข้ามา ๆ จนสิ่งที่ได้มาหรือความอยากที่ได้มา มาทับเจ้าของจมไปเลย ความอยากได้แต่ไม่ได้ และอยากได้และได้มา ทั้งสองอย่างนี้ทับหัวใจจมเลย อำนาจของความตระหนี่

ใครอย่าเข้าใจว่าความตระหนี่จะพาเป็นเศรษฐีกุฎุมพี มีหลักมีเกณฑ์ขึ้นสวรรค์นิพพานไปได้นะ พาจมทั้งนั้นเลย ฟังแต่ว่าพาจมทั้งนั้น ตรงกันข้ามปั๊บบ ความเมตตาเท่านั้นดังตลอด ดั่งขั้นตลอด ๆ เอาจนสุดยอดเพราะอำนาจแห่งความเสียสละ คือความเมตตาเป็นพื้นฐานแห่งความเสียสละ เมื่อเมตตาเมื่อสงสารแล้วก็ให้ ๆ นั่นละสงสารมากเท่าไรยิ่งให้มาก เป็นอย่างนั้น

ใครถวายของเอามาอีกแล้วนั่นนะ วันนี้ตั้ง ร้อยดอลลาร์เห็นไหมละ สองสามสี่คน พ่อแม่ลูกนี้ เอาทุกวันนี้แหละ ทำให้พอประมาณนะปากท้องก็มี จิตใจก็เรียกร้องหาความช่วยเหลือทางด้านธรรมะเป็นที่พึ่งที่เกาะ ร่างกายก็เรียกร้องหาความช่วยเหลือจากการอยู่การกินที่หลับที่นอนเครื่องใช้ไม้สอย ต้องหามาให้สม่ำเสมอ กัน ทางปาก

ท้องก็หามาเพื่อเขา ทางจิตใจก็หามาด้วยศีลธรรม เพื่อหัวใจจะได้มีที่ยึดที่เกาะ ทั้งสองอย่างเมื่อต่างอันต่างมีที่ยึดที่เกาะแล้วไม่หวั่น ตายก็ทิ้งเลย เวลาใช้ชีวิตอยู่ก็อาศัยสิ่งเหล่านี้ไป พอชีวิตหาไม่แล้วสิ่งเหล่านี้หมดความหมายพร้อมกับร่างกาย หมดความหมายจิตใจกับธรรมไม่หมดความหมายกับบุญกับกุศลเกาะกันพับไปเลย จำให้ตีคำนี้ นี่ละจอมปราชญ์ทั้งหลายท่านผ่านไปด้วยวิธีนี้ พวกจอมโจรจอมมารมหากษัตริย์ทั้งหลาย มันจมด้วยความตระหนี่ถี่เหนียว ความเห็นแก่ตัว ไม่สละทำบุญให้ทานเมตตาเดียวไม่ยอมทำ พวกนี้พวกจม เอาละที่นี้ให้พร..

วันนี้ว่าจะไม่พูดมาก มันก็มากอยู่นั่นแหละ มากทุกวัน ให้ภาวนานะ เวลาโอกาสอำนวยแล้วเอาตักตวงให้ได้ บุญกุศลนี้มาได้ร้อยวันแล้วนี่ รอเจ้าของอยู่แล้ว นี่กุศลรอเจ้าของจะตั้งขึ้น ความชั่วรอที่จะลากลงเข้าใจไหมละ อันนี้รอที่จะตั้งตลอด ในหัวใจของเราที่ขึ้นบาน หนุนอยู่แล้ว เราได้ให้มานี้หัวใจขึ้นบาน หนุนอยู่แล้ว ๆ พอขาดปั๊บตั้งเลยเข้าใจ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd